

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator

Prin Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator au fost aduse o serie de modificări și completări Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, cu efecte începând de la data de 1 octombrie 2012, respectiv 9 ianuarie 2013. Intervenția legislativă a avut în vedere ca aceasta să producă efecte după data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, corelările fiind realizate în raport cu acest act normativ.

Având în vedere însă că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2012 privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, aprobată prin Legea nr. 206/2012, intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă a fost prorogată până la data de 1 februarie 2013 și că, totodată, noul Cod de procedură civilă, în urma republicării, a fost renumerotat, este necesară corelarea textelor de trimitere din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu norma la care se trimite conținută în noul Cod de procedură civilă. Neadoptarea, în regim de urgență, a măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență poate genera dificultăți sau chiar blocaje în aplicarea de către instanțe a legii, cu consecințe negative de ordin procedural în activitatea de judecată.

Totodată, este necesară amânarea intrării în vigoare a art. 60¹ din Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare — articol care conține cea mai semnificativă modificare adusă prin Legea nr. 115/2012, constând în introducerea obligativității în anumite cazuri și condiții a unei etape de informare cu privire la beneficiile medierii —, astfel încât acesta să intre în vigoare concomitent cu noul Cod de procedură civilă (1 februarie 2013).

Apreciindu-se că scopul etapei de informare obligatorie nu se va realiza deplin doar prin stabilirea, ca sancțiune, a amenzii judiciare, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat înlocuirea acestei sancțiuni cu aceea a inadmisibilității cererii de chemare în judecată în cazul în care părțile implicate în litigiu nu au urmat, anterior introducerii acțiunii, etapa de informare cu privire la avantajele medierii. Textul legal care instituie obligația de informare trebuie să intre în vigoare odată cu cel care instituie sancțiunea în cazul nerespectării obligației.

Având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează satisfacerea unui interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege.”

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1)¹ și (1)², cu următorul cuprins:

„(1)¹ Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței.

(1)² Instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, sau după declanșarea procesului până la termenul dat de instanță în acest scop, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)—f).”

3. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Părțile acordului de mediere se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile art. 438—441 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

4. La articolul 60¹ alineatul (1), literele f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013—1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025—1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul; dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat.”

5. La articolul 60¹, alineatul (2) se abrogă.

6. După articolul 60¹ se introduce un nou articol, articolul 60², cu următorul cuprins:

„Art. 60². — (1) Procedura de informare, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu poate depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Acceptarea participării sau participarea la ședința de informare nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției.”

7. La articolul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — (1) În cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, cu

respectarea condițiilor legale, o hotărâre, dispozițiile art. 438—441 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător.”

Art. II. — Termenul prevăzut la art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 9 iulie 2012, referitor la intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 februarie 2013.

Art. III. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la sancțiunea inadmisibilității cererii de chemare în judecată se aplică numai proceselor începute după intrarea acesteia în vigoare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul Justiției,
Mona Maria Pivniceru

București, 12 decembrie 2012.

Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009
privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă” și adoptarea unor măsuri
în vederea îmbunătățirii condițiilor de derulare a programului „Prima casă”

Având în vedere că:

— actele normative care reglementează programul „Prima casă” impun obligativitatea achiziționării unei singure locuințe în cadrul programului și nu prevăd la acest moment posibilitatea exprimării acordului Ministerului Finanțelor Publice și finanțatorului, proporțional cu procentul de garantare, cu privire la solicitările unor beneficiari ai programului constând în acordarea permisiunii de a schimba sau de a achiziționa o altă locuință decât cea achiziționată inițial în cadrul programului, în virtutea garanției din partea vânzătorului pentru viciile ascunse ale locuinței ori provocării unor daune locuinței, ca urmare a producerii unui risc asigurat, de natură a o face improprie utilizării potrivit destinației;

— perioada mare de timp pentru care se acordă creditul, de maximum 30 de ani, în care pot interveni situații a căror soluționare necesită acordul Ministerului Finanțelor Publice în calitate de titular al dreptului de ipotecă;

— întrucât au fost formulate numeroase solicitări de către beneficiari, în sensul exprimării acordului Ministerului Finanțelor Publice, în calitate de titular al dreptului de ipotecă legală, pentru efectuarea unor lucrări de intervenție asupra locuințelor achiziționate în cadrul programului (42 scrisori și foarte multe telefonice), respectiv pentru înlocuirea obiectului finanțării garantate (45 de solicitări datorate incendiului din Confort City);

— apreciind că această inițiativă legislativă este justificată de stringența creării unui temei legal în vederea soluționării cererilor formulate de către beneficiarii programului;

— întrucât neadoptarea unor măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar conduce la reale dificultăți în ceea ce privește rambursarea ratelor creditelor de către beneficiari, cu influențe negative asupra derulării prudente și eficiente a garanțiilor acordate de stat în cadrul programului „Prima casă”;

— ținând cont de faptul că toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 4 iunie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (7^b) se